

Socialministeren (Nør Christensen, fg.):

Efter bistandslovens § 61 kan der til pensionister ydes et tilskud til abonnement til kollektive transportmidler. Det drejer sig hovedsagelig om tilskud til buskort til pensionister.

Hvis pensionisten af helbredsmæssige grunde ikke kan benytte den kollektive trafik, er der mulighed for at yde tilskud til individuel transport. Det sociale udvalg i de enkelte kommuner bestemmer selv, om der skal etableres sådanne tilskudsordninger, og i givet fald betingelserne for tilskud.

Kørselsordninger for pensionister efter bistandslovens § 61 tilrettelægges i forbindelse med de forskellige kollektive trafikordninger i lokalområderne, og udvalget vedrørende de specielle kørselsordninger, som jeg nævnte i mit svar på spørgsmål nr. S 1034, vil også vurdere befordring efter bistandslovens § 61 sammen med de øvrige kørselsordninger.

Også her skal jeg i anledning af det supplerende spørgsmål til fru Joanna Rønn sige, at det er ærgerligt, hvis forskelsbehandlingen er for stor, men vi kan alle sammen lede efter millimeterretfærdighed; det er bare så forfærdelig svært at finde den.

Jeg skal afslutningsvis give udtryk for over for spørgeren, at jeg vil lade spørgsmålet om at overveje en bedre vejledning gå videre.

Joanna Rønn (S):

Jeg takker selvfølgelig for tilsagnet om at overveje en bedre vejledning, for jeg finder ikke, det er retfærdigt, at en borger f.eks. i Lyngby Kommune ikke kan blive kørt til tandlægen, når vedkommende er alvorligt handicappet, mens han eller hun i en nabo-kommune godt kan blive kørt efter samme bistandslovs § 61. Jeg går heller ikke ind for millimeterretfærdighed, men jeg finder egentlig, at en sådan forskelsbehandling er fantastisk urimelig.

Socialministeren (Nør Christensen, fg.):

Jeg vil gerne takke spørgeren for den interesse, som hun ved at stille spørgsmålet har vist, og jeg kan være helt enig i, at problemet med at komme til tandlæge er særdeles stort, især hvis man har ondt i tænderne. Men jeg tror, vi kan klare problemet ved at overveje mulighederne for en bedre vejledning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1005

6) Til *statsministeren* af:

Nørgaard-Sørensen (S):

»Er justitsministerens udtalelser til dagspressen om, at regeringens garniseringsplan er usaglig, udtryk for, at statsministeren og forsvarsministeren ønsker at tage garniseringsplanen af bordet?«

Skriftlig begrundelse

Justitsministeren har over for Fyens Stiftstidende den 1. april 1987 givet udtryk for, at regeringens garniseringsplan er usaglig. Justitsministeren, der er valgt på Fyn, må naturligvis tages alvorligt. Spørgeren går ud fra, at regeringen optræder samlet, og at justitsministeren også har deltaget i det regeringsmøde, hvor garniseringsplanen er blevet konfirmeret. Derfor stilles spørgsmålet, idet justitsministerens udtalelser derefter kun kan tages som udtryk for, at regeringens oplæg ikke skal tages alvorligt, idet statsministeren ikke har demteret disse udtalelser.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Spørgsmålet drejer sig om den garniseringsplan, som regeringen fremlagde den 26. marts. Jeg kan svare, at hele regeringen naturligvis står bag dette oplæg, som jo er et oplæg med henblik på forhandling med Folketingets partier, men ligefrem at forvente, at et regeringsmedlem, der er valgt på Fyn, skulle være begejstret for alle enkeltheder i planen, er det ikke at forlange for meget?

Nørgaard-Sørensen (S):

Statsministeren har ret i, at det ikke drejer sig om selve indholdet i garniseringsplanen. Det interessante i denne sag er, om vi skal tage regeringens oplæg til garnisering alvorligt, og det at kunne tage det alvorligt er naturligvis betinget af, at der står en samlet regering bag oplægget til ny garniseringen.

Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren her i dag: er statsministeren enig med justitsministeren i dennes udtalelser til Fyens Stiftstidende den 1. april 1987, hvori justitsministeren karakteriserede garniseringsplanen som usaglig, eller er statsministeren ue-